

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri

Folketingets Erhvervsudvalg

København, den 2. januar 2008

Sagsnr.: 5948

Folketingets Erhvervsudvalg har i skrivelse af 10. december 2007 (Ad ERU alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål nr. 11

Spørgsmål 11:

”Ministeren bedes oplyse, hvilke rettigheder ministeren har med hensyn til lurmærket og de dertil knyttede mærker - herunder mht. fastsættelse af kvalitetskrav og kontrol ved anvendelse af mærkerne. I den forbindelse bedes det oplyst, hvilke ændringer der fandt sted mht. disse rettigheder i medfør af lov nr. 323 af 14. maj 1997 (mælkeproduktloven).

Svar:

Jeg henviser til dele af Fødevareministerens svar på spørgsmål nr. S 2885 af 14. august 2002 om overdragelse af rettighederne til lurmærkerne til Mejeriforeningen, hvor Fødevareministeren redegjorde for, at mærkerne var endeligt overdraget til erhvervet og ministeren derfor ikke kunne fastsætte regler om kvalitetskrav og kontrol ved anvendelse af mærkerne. Der redegjordes herunder for ændringen af mælkeproduktloven.

De relevante dele af Fødevareministerens svar lyder som følger:

”Jf. § 3 i aftalen af 18. april 1991 vedrørende Landbrugsministeriets overdragelse af lurmærket til Danske Mejeriers Fællesorganisation. Aftalens § 3 forudsatte, at adgangen til anvendelse af lurmærkerne i det væsentlige skulle svare til de krav, som var gældende før lurmærke- overdragelsen. Aftalens § 3 blev ophævet i 1997 i aftale om endelig overdragelse af Lurmærket, hvor rettighederne til lurmærkerne fuldt ud overdrages til Mejeriforeningen.

I 1997 blev § 10, stk. 3 i mælkeproduktloven ændret fra »Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anvendelse af kvalitetsmærker, herunder lurmærket og de dertil knyttede mærker, og om kvalitetskravene og kontrollen ved anvendelse af mærkerne« til »Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anvendelse af kvalitetsmærker og om kvalitetskravene og kontrollen ved anvendelse af mærkerne«.

Meningen med lovgivningen fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, hvoraf det bl.a. fremgår, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i forbindelse med overdragelsen (i 1991) bevarede retten til at fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende anvendelse af mærkerne, og at Kommissionen påpegede, at

administrationen af lurmærket på grund af Fødevareministeriets engagement er at betragte som et offentligt kvalitetsmærke, og at dette derfor skal gøres tilgængeligt for alle producenter i fællesskabet, såfremt deres produkter opfylder de fastsatte kvalitetsparametre.

Det blev derfor foreslået, jf. bemærkningerne til lovforslaget, at Fødevareministeriets engagement i mærkerne blev afviklet gennem en ændring af aftalen af 18. april 1991, og at mærkerne derved endeligt overdrages til erhvervet. Fødevareministeriet ville herefter alene stå som indehaver af mærkerne i de lande, hvor det af juridiske årsager ikke er muligt umiddelbart at foretage et navneskift.

Intentionen med lovforslaget blev i 1997 uddybet i Fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1360, hvoraf fremgår, at der i fjernelsen af den hidtidige henvisning til lurmærket lå en tilkendegivelse af, at adgangen til at fastsætte regler eller lade være at fastsætte regler for anvendelse af kvalitetsmærker generelt, ikke længere ville blive udnyttet til at fastsætte regler om anvendelse af lurmærket.

Det anføres endvidere i svaret, at bekendtgørelsen om administration af lurmærket var under ophævelse, og at overdragelsen af lurmærket til erhvervet var sket ved en aftale indgået i januar 1997. Med denne aftale bortfaldt forudsætningen om, at adgangen til anvendelse af lurmærkerne i det væsentlige skulle svare til de krav, som var gældende før lurmærkeoverdragelsen. Denne aftale blev indgået med hjemmel i den på dette tidspunkt gældende lov, og lurmærket blev ikke længere nævnt i loven med lovændringen i 1997.”

Med venlig hilsen

Eva Kjer Hansen

/Kristine Lilholt Nilsson